

Μπροστά στον θάνατο οι άνθρωποι είναι αδύναμοι

[/ Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Μπροστά στον θάνατο οι άνθρωποι είναι αδύναμοι σαν τα κουνούπια, σαν τα πετραδάκια.

Για ποιό πράγμα καυχάσθε ω άνθρωποι;

Για τον πλούτο, την επιστήμη, την φιλοσοφία και την κουλτούρα;

Όλα αυτά είναι σκύβαλα – συ και εγώ δούλοι του θανάτου! Κάθε άνθρωπος είναι δούλος του φόβου, δούλος του θανάτου.

Μπορεί να γίνει άνθρωπος σε αυτό τον κόσμο με χαρά;

Όχι δεν μπορεί.

Ο άνθρωπος που θα αντικρίσει σοβαρά τον εαυτό του και με σοβαρότητα θα κοιτάξει τον θάνατο σαν τον έσχατο σταθμό αυτής της ζωής, αυτός ο άνθρωπος δεν έχει χαρά σε αυτό τον κόσμο, δεν υπάρχει γι' αυτόν καμιά απόλαυση εδώ. Όλες οι απολαύσεις είναι ένα ψέμα, εάν ο θάνατος αποτελεί για μένα και για σένα τον τελευταίο σταθμό αυτού του κόσμου.

Ποιός εισήγαγε τον θάνατο σε αυτό τον κόσμο;

Ποιός άλλος από την αμαρτία;

Στον άνθρωπο ανήκει δυστυχώς, αυτός ο γεμάτος ντροπή ρόλος αυτής της ζωής, της εισαγωγής δηλ. της αμαρτίας και του θανάτου και του διαβόλου σε αυτό τον κόσμο.

Δεν το έπραξαν αυτό μήτε οι τίγρεις μήτε οι αλεπούδες, το έπραξε ο άνθρωπος.

Γι' αυτό και ο άνθρωπος είναι πλάσμα ντροπιασμένο μπροστά σε όλα τα ζώα και όλα τα φυτά και όλα τα πετούμενα.

Πρέπει να ντρέπεται ο άνθρωπος και να εκλιπαρεί για συγνώμη από το κάθε πουλί για το ότι αυτός είναι που έφερε τον θάνατο στον κόσμο αυτό, έφερε τον θάνατο και στα πουλιά και στα ζώα και στα φυτά.

Τα πάντα φθείρονται και αποθνήσκουν.

Μέχρι τότε όμως;

Μέχρι την ανάσταση των νεκρών, όταν ο Κύριος θα κρίνει τον κόσμο και, στη θέση της παλαιάς γης, θα δώσει καινή γη, όταν όλα θα γίνουν αθάνατα επάνω της.

Αυτό είναι κάτι που εμείς δεν μπορούμε μα ούτε και ξέρουμε να το συλλάβουμε, αλλά αυτό είναι η καλή είδηση του Κυρίου και Χριστού μας.

Ιουστίνος Πόποβιτς

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr